

نگاهی نو به ماهیت و ساختار اعجاز تشریعی قرآن

عبدالرضا عالی پور^۱

سید حسین واعظی^۲

محمد رضا شمشیری^۳

چکیده

اعجاز تشریعی قرآن یکی از انواع اعجاز محتوایی قرآن کریم است که برخی مفسران بر آن تأکید داشته‌اند. در تعریف متداول و قدیمی تری که در تعریف این نوع اعجاز مطرح بوده است، اعجاز تشریعی را از آن جهت که «مجموعه احکام و قوانین قرآن کریم در زمینه‌های فردی و اجتماعی زندگی بشر در حدی است که نشانه‌ای بر الهی بودن قرآن کریم است که نه قابل نقض است و نه صدور آن از جانب فردی امی و تعلیم ندیده امکان پذیر است»، مورد نظر داشته‌اند. این مقاله در صدد است تا پس از نقد و بررسی برخی دیدگاه‌هایی که درباره اعجاز تشریعی قرآن ارائه شده است، با تعریف و رویکرد جدید که نسبت به اعجاز تشریعی ارائه می‌دهد، نشان دهد که وجه اعجاز تشریعی قرآن نه تنها از جهت صدور چنین قوانینی از یک فرد امی نیست که اتفاقاً این نوع برداشت، باعث فروکاهیدن اعجاز تشریعی قرآن می‌شود. لذا با گذشت از تعریف‌های مسامحی اعجاز تشریعی در نگارش قرآن پژوهش، مراد نگارنده از آموزه‌های تشریعی و معارفی، نگاهی تازه به روابط معارف و تشریعات قرآن و نقش آنها در منابعی و ارتقا به تراز اعجاز است. در این پژوهش در می‌باییم که دلیل اعجاز تشریعی قرآن، ایجاد شبکه معارفی قرآن است که همه مسائل انسان را تا پایان حیات بشری، از خرد تا کلان، مدیریت می‌کند و دارای مشخصه‌هایی از قبیل، فraigیر، جاودانه و متغیر بودن است و این مجموعه معارفی دارای مشخصاتی از قبیل پیوسته و در هم تنیده بودن، پویا است و با گذر زمان نو به نو شدن، دارای برنامه‌کلی در تمام ابعاد زندگی بشر و عمومیت داشتن، جامع نگر و فraigیر بودن است. منظور از معارف در این مقاله، همه آموزه‌های قرآن اعم از اخلاقیات، تشریعیات و گزاره‌های تاریخی و جز این‌ها است و تناقضی که در ظاهر میان صفات مذکور درباره مجموعه معارفی قرآن بیان شد به خوبی قابل جمع و حل و فصل است که در متن به آن پرداخته شده است.

واژگان کلیدی

قرآن، اعجاز تشریعی، مجموعه معارفی، امی بودن.

۱. دانشجوی دکتری، گروه فلسفه و کلام اسلامی (فلسفه دین و مسائل جدید کلامی)، واحد اصفهان (خواراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.
Email: alipourabdalreza@gmail.com

۲. گروه فلسفه و کلام اسلامی، واحد اصفهان (خواراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران. (نویسنده مسئول)
Email: vaezi1340@gmail.com

۳. گروه فلسفه و کلام اسلامی، واحد اصفهان (خواراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران.
Email: mo_shamshiri@yahoo.com

طرح مسأله

اعجاز تشریعی قرآن به لسان برخی محققان عبارت است از اثبات وحیانی بودن قرآن از راه تشریع قوانین جامع و متعادل در آن. (دایره المعارف، ج ۳: ۵۷۸) یا عجز بشر از آوردن قوانینی مانند قوانین قرآن به ویژه با توجه به امی بودن پیامبر اکرم (ص) (زرقانی، بی تا، ج ۲: ۲۲۸)

اعجاز تشریعی در نظرگاه برخی محققان مصدق اطلاق جز بر کل است؛ یعنی از این عنوان، معنای اعم را که عبارت از اعجاز معارفی و تشریعی است، اراده کرده‌اند. اعجاز تشریعی مبتنی بر نوآوری‌های مفاهیم دینی است، بدین معنا که قرآن در دو قسمت معارف و احکام راهی پیموده که تا آن روز، بشریت بدان راه نیافته بود و برای ابدیت بدون راهنمایی دین، دستیابی به آن امکان پذیر نیست. (معرفت، ۱۳۷۸: ۳۷۵)

کاربست عنوان اعجاز تشریعی در نوشتار حاضر اعم از تشریعی و معارفی و به معنای منظور در دیدگاه آیت الله معرفت است.

این بعد از اعجاز قرآن، برخی دیگر از وجود اعجاز را که ناظر به ابعاد معرفتی قرآن است، مانند اعجاز معارفی، اخبار به امور غیبی، اعجاز در عدم تناقض و اختلاف، در بر می‌گیرد و نسبت به آنها عام است. (خدایاری، ۱۳۸۲، مدخل اعجاز قران)

البته به نظر می‌رسد برخی وجود اعجاز یاد شده مانند اعجاز معارفی یا اعجاز در عدم تناقض و اختلاف و اعجاز به امور غیبی تنها از جهتی که به بحث اعجاز تشریعی مرتبط‌اند، مشمول این عنوان هستند و گرنه از جهت اصلی بحث خود از تحت عنوان اعجاز تشریعی خارج‌اند؛ بنابراین می‌توان گفت منظور از معارف در این مقاله، همه آموزه‌های قرآن اعم از اخلاقیات، تشریعیات و گزاره‌های تاریخی و جز این‌ها است.

طبيعي است که رتبه بحث حاضر هم عرض اعجاز معارفی و اعجاز تشریعی است و بر آن دو استوار نیست، یعنی می‌توان فرض کرد که کسی به اعجاز تشریعی و یا معارفی باور نداشته باشد، لیکن به اعجاز شبکه‌ای آن دو گردن نهد و از طرفی نیز می‌توان فرض کرد که کسی هم به اعجاز تشریعی باور نداشته باشد و هم به شبکه یاد شده. این معنا در بررسی

تفاوت این دو آشکارتر می شود.

این مقاله در صدد است تا با تحلیل و بررسی اعجاز تشریعی قرآن و آموزه های آن، رویکردی جدید از اعجاز تشریعی قرآن ارائه دهد تا در سایه تبیین مشخصه های آن، وجه معجزه بودن قرآن را برای تمام اعصار و قرون، بیش از پیش تقویت کند و ثابت کند که تدوین و تشریع چنین مجموعه ای از توان جن و انس خارج بوده و همین وجه اعجاز آن را تشکیل می دهد.

در مقاله ای تحت عنوان درآمدی بر اعجاز تشریعی در قرآن که توسط عباس کوثری به تحریر درآمده است اثبات اعجاز قرآن در بُعد تشریع را به روش تحلیلی و اسنادی به جامعیت و گستره معارف و احکام قرآن و قدرت انطباق بر مقتضیات زمان با حفظ اصول و قواعد نازل شده بر پیامبر، استدلال نموده و راز انطباق تشریعات قرآن بر مقتضیات زمان با پنج اصل (انطباق با فطرت، بیان اصول کلی و ماندگار، عناوین ثانویه، حجیت سنت پیامبر و معصومان و اصل اجتهاد) را توضیح داده است و نتیجه گرفته است که بشر عادی بدون اتصال با وحی نمی تواند در ابعاد مختلف معارف اعتقادی در گستره ای عام از آغاز تا فرجام جهان و به کار گرفتن شیوه های مختلف در استدلال از آیات آفاقی و انسسی سخن بگوید و در همان حال در احکام حقوقی و اخلاقی آورنده تعالیمی جامع، فraigیر، قابل انطباق بر مقتضیات همه زمان ها باشد. (کوثری، ۱۳۹۸، مطالعات علوم قرآن)

افزون بر هدف و مقصد اصلی مقاله، انتظار می رود بتوان مبتنی بر آن برای پرسش های ذیل نیز پاسخ های مناسبی یافت:

- نوآوری های قرآن در علوم انسانی و تشریعات الهی که غالبا به صورت کلی و محدود است، چگونه می تواند در قالب یک برنامه فرابشری تبیین و تحلیل شود؟
قرآن چگونه با طرح کلیات تشریعی خود می تواند تا پایان جهان حضور خود را در برنامه های نو به نوی بشری حفظ کند؟

۱- تبیین اجمالی از رویکرد جدید به اعجاز تشریعی

قرآن کریم در ساحت های مختلف مانند اقتصاد، سیاست، اخلاق، فرهنگی، مدیریت و جز اینها کلیات و بعض اجزای ارائه کرده است. کار کرد اصلی داده های قرآن در دامنه

مفهومی خود آنها است؛ برای مثال عدم جواز استیلای کفار بر جوامع مسلمان (نساء، ۱۴۱) به عنوان یک داده سیاسی قرآن به طور مستقیم در تعاملات کشورهای مسلمان یا کفار دخالت دارد؛ لیکن این دستور قرآن در ساحت‌های اقتصادی و فرهنگی جامعه نیز تأثیر دارد و مطالعه دقیق و ارزیابی سطح تأثیرگذاری آن زمانی تمام است که هم افرایی‌ها تأثیر و تأثیرهای آن با داده‌های دیگر ساحت‌ها نیز مورد بررسی قرار گیرد. اگر جامعه ایرانی بخواهد این دستور قرآن را عملی کند، باید در برنامه خود در ساحت‌های اقتصادی و فرهنگی تدابیری بیندیشد تا به موقیت دست یابد. بررسی کارکرد همین یک دستور قرآن و دخالت‌های آن در توسعه و تحديد برنامه‌های جوامع مسلمان و همچنین کارکرد آن در همه ساحت‌های نظام‌های بشری به یک نگاه شبکه‌ای نیازمند است. حال اگر همه داده‌های قرآن با این نگرش وسیع همه جانبه مورد مطالعه قرار گیرد، درخواهیم یافت که داده‌های به ظاهر ساده قرآن بر چه دامنه وسیعی از حیات زندگی بشر را در همه ساحت‌ها سایه اندخته است.

نمونه دیگر در اقتصاد است؛ مثلاً بشر برای فقر زدایی به یک سری برنامه‌های اقتصادی روی می‌آورد، تعاون، توزیع عادلانه ثروت، سهمیه بندی و جز اینها از جمله اقداماتی است که ممکن است برنامه ریزان به آنها روی آورند؛ لیکن یک برنامه ایمانی که به داده‌های قرآن ایمان دارد، در کنار اقدامات اقتصادی، به ارائه یک بسته فرهنگی اقدام می‌کند؛ زیرا یکی از عوامل رفع فقر، تقویت ایمان و توبه است (مود، ۵۲) این گزاره اخلاقی قرآن، کارکرد وسیعی در حوزه اقتصاد دارد و حتی کارکرد آن به ساحت‌های دیگر مانند سیاست نیز کشیده می‌شود و با داده سیاسی پیش گفته هم افزایی دارند. مطالعه دقیق این تعاملات و سطح تأثیر آنها در برنامه‌های بشر ما را به شبکه‌ای می‌رساند که کاملاً هماهنگ است و تعارض و تنافضی در آن یافت نمی‌شود. در مجموع می‌توان گفت مجموعه معارف و احکام قرآن با توجه به فرازمانی و فرامکانی بودن شبکه یا نظامی شکل داده که بدون دخالت مباشر در برنامه ریزی‌های بشری و بدون ارائه برنامه‌های کاربردی محدود به زمان یا مکان، توانسته در عمیق ترین و وسیع ترین سطح تأثیرگذاری، در برنامه‌های بشر حضور یافته و نقش ایفا نماید و در واقع، این نظام خاص قرآنی با

اقتضایات خاص در اندازه یک وجهه اعجاز بروز کرده است که بشر را توان ارائه چنین نظام پیچیده و نامحدود نبوده و نخواهد بود. روشن است که به مقتضای معجزه بودن، این تشریع فراتر از دانش جن و انس قرار می‌گیرد.

۲- مرواری بر نظریه متدالو اعجاز تشریعی - دیدگاه آیت الله معرفت

شاید بتوانیم استاد معرفت را شاخص ترین قرآن پژوهی بدانیم که برای تبیین اعجاز تشریعی به این نظریه تمسک کرده است. وی با بیان اینکه «قرآن چیزی را بر انسان عرضه داشته است که خود جویای آن بوده و نتوانسته است به خوبی و روشنی به آن راه یابد، این خود دلیل اعجاز قرآن است. اگر این لطف و عنایت نبود، انسان هرگز به مقصود خویش دست نمی‌یافتد و اندیشه کوتاه بشری به این روشنی و گستردگی به مطلوب خود نمی‌رسید» (معرفت، ۱۳۸: ۴۲۲) آیت الله معرفت اعجاز تشریعی را در چند ساحت از نوآوری های قرآن تعقیب می‌کند که این ساحت را می‌توان در چهار مورد خلاصه کرد:

الف) معارف و احکام: نوآوری های دین در دو بعد معارف و احکام است. معارف عرضه شده توسط قرآن در جایگاه بلندی قرار دارد و از هر گونه آلودگی و وهم پاک و از خرافات به دور است. از بعد احکام نیز علاوه بر جامع و کامل بودن، از گرایش های انحرافاتی مبرا و خالص است. بشریت از دیرباز در مسئله شناخت، دست خوش اوهام و خرافات بوده است؛ از بدیهی ترین قبایل تا متبدن ترین جوامع بشری آن روز، باورهایی از جهان هستی و مبدأ آفرینش و تقدير و تدبیر داشتند که با حقیقت فاصله زیادی داشت و به تصوراتی خیال گونه می‌مانست. با داشتن چنین شناختی، بشر آن روز هرگز نمی‌دانست از کجا آمده و چرا آمده و به کجا می‌رود. اینها با آنکه جواب این پرسش ها را داده بودند، ولی گفتار اینها با گذشت زمان دستخوش تحول و تحریف گردیده بود، تا آنکه قرآن مجید از نو پاسخ های روشن و قاطعی در تمامی این زمینه ها ارائه نمود. با مختصر مراجعه به گفته ها و نوشه های سلف، در رابطه با مبدأ و معاد و راز آفرینش و صفات جمال و جلال پروردگار و روش و شیوه های انسیای عظام و مقایسه آن با آنچه قرآن بیان داشته، این تفاوت فاحش به خوبی آشکار می‌گردد. شاید تبیین این تفاوت، برای کسانی که از

عادات و رسوم و عقاید جاھلیت باخبر باشند، چندان مشکلی نباشد. چه در یونان که مرکز دانش و بینش جهان آن روز به شمار می‌رفت، چه در جزیره العرب که دور افتاده ترین جوامع بشری به حسب می‌آمد، حتی با مراجعه به کتب عهده‌ین که رایج ترین نوشته‌های دینی آن دوران شناخته می‌شد، این تفاوت آشکار می‌گردد. بررسی‌ها در این زمینه بسیار است و نیاز به تکرار نیست.

ب) صفات جمال و جلال الهی: قرآن، خدا را با بهترین وصف نموده و او را مجمع صفات کمال معرفی کرده و از هر زشتی و وصف ناپسندی مبرا و منزه دانسته است.

آیا در کتب دیگر یا اندیشه‌های دیگران، چنین وصفی از خدای متعال آمده یا بر عکس او را به گونه‌ای وصف کرده‌اند که هرگز شایسته مقام الوهیت حق تعالی نیست؟! در تورات کنونی که کهن‌ترین کتاب دینی به شمار می‌رود و پندار آن می‌رود که معارف خود را از وحی آسمانی گرفته، می‌بینیم که خدا به گونه‌ای ناپسند وصف شده که خرد آن را نمی‌پذیرد. در داستان آدم و حوا چنین نوشته که خداوند آدم را از آن جهت از خوردن «شجره منهیه» منع نمود تا مبادا دارای عقل و شعور گردد. سپس او را از بهشت بیرون راند تا مبادا از درخت «حیات جاویدان» نیز بخورد و همانند خداوند زندگی جاودانی یابد. (رک: سیار، ۱۳۹۴، باب ۳، ش ۱۲-۱) یا اینکه خداوند در پی آدم آمده بود و آدم در پشت درختان پنهان شده بود، خداوند نمی‌دانست آدم کجا است و او را می‌خواند تا خود را نشان دهد. در داستان ساختن شهر بابل، خداوند نمی‌دانست آدم کجا است و او را می‌خواند تا خود را نشان دهد. در داستان ساختن شهر بابل، خداوند بیم آن داشت که انسان‌ها اگر گرد هم آیند، نیروی متشکلی را به وجود خواهند آورد که خطری را متوجه ربویت خداوند خواهد بود، لذا به جبریل دستور داد تا تجمع آنها را از هم پاشد. (رک: سیار، ۱۳۹۴، باب ۱۱، ش ۲۲-۲۴)

از آنکه بگذریم، در اسطوره‌های یونانی قدیم، ترسیمی از خداوند جهان ارائه داده‌اند که انواع خدایان کوچک و بزرگ را در پی داشته است. گوشه‌ای از آن را - که صرفا خرافه می‌ماند - تاریخ نویس معروف ویل دورانت در کتاب تاریخ تمدن آورده است. (ویل دورانت، ۱۳۷۸، ج ۲: ۱۹۷) و یا قرآن انبیاء عظام الهی را در والاترین مقام قدادست قرار داده

و سرامد بندگان خالص حق تعالی شمرده است. اینان نخبگان و برگزیدگان خلائق به شمار می‌روند. «آل عمران،: (۳۳) خداوند آدم و نوح و آل ابراهیم و آل عمران را بر جهانیان برگزیده. در سایر متون تعبیرات ناروا در این زمینه زیاد به چشم می‌خورد. درباره حضرت نوح نوشته اند شراب خوار مستی بود که از شدت بیهوشی برخنه و مکشوف العوره در میان چادر افتاده بود.(سیار، ۱۳۹۴، باب ۹، ش ۲۴-۱۸) درباره حضرت ابراهیم نوشته اند که همسر خود را به دروغ معرفی کرد تا جان و مال خود را حفظ نماید.(همان، باب ۱۲) در صورتی که هاجر در آن هنگام در سنین بالای عمر خویش در حدود هفتاد سالگی بود و جای واهمه نبود که فردی غیور مانند ابراهیم، ناموس خود را فدای جان و مال خود کند. از این نمونه‌ها در این متون بسیار دیده می‌شود.

ج: جامعیت احکام اسلامی: اسلام در بعد تشریع احکام از جامعیت کاملی برخوردار است که در هیچ یک از شرایع باقی مانده و نیز تشریعات وضعی، چنین جامعیت و گسترده‌گی به چشم نمی‌خورد. اسلام - همان گونه که اشارت رفت - در سه بعد عبادات، معاملات و انتظامات، دیدگاه مشخصی دارد و در تمامی جوانب این سه بعد به طور گسترده نظرات خود را ارائه داده، بشریت را برای رسیدن به سعادت حیات(مادی و معنوی) به پیروی از خود فراخوانده است. عبادات اسلام انسان را به پاکی و صفاتی درون و امامی دارد، او را از آلایش‌ها پاکیزه نگاه می‌دارد، روح را آرامش می‌بخشد و رابطه انسان را با مملکوت اعلی مستحکم می‌سازد و این خود موجب تقویت روح انسان و پاکی و صفاتی اوست. عبادت‌ها و نیایش‌ها صورت تجسد یافته ابراز عواطف درونی اوست که بر ملا می‌سازد.

اصولاً شریعتی به این گسترده‌گی که تمامی ابعاد حیات جامعه را زیر دیدگاه خود قرار داده باشد و در هریک نظر داده باشد، همانند شریعت اسلام در دست نیست.

۲-۱. نقد و بررسی بخشی نظریه‌ها درباره اعجاز تشریعی

۲-۱.۱. نقش امی بودن پیامبر اکرم(ص) در نظریه‌های اعجاز تشریعی

برخی طرفداران نظریه اعجاز تشریعی در نگاهی فرودستانه این وجهه اعجاز را بر پایه امی بودن آورنده آن استوار کرده‌اند.(ر.ک زرقانی، ج ۲: ۲۳۸/ عتر، ۱۴۱۶ق: ۲۲۰) هرچند

به صراحة آن را شرط نکرده اند، لیکن باید توجه داشت که چنین قیدی با نگاه کلی آنها به اعجاز تشریعی ناهمانگ است؛ زیرا فضای حاکم بر تبیین آنها از اعجاز تشریعی، مجالی برای دخالت امی بودن آورنده نگذاشته است و اعجاز تشریعی فراتر از اعجاز توان جن و انس در زمان صدور و پس از آن بوده و اجتماع با سوادان و بی سوادان در هیچ زمانی نمی تواند به وضع قوانینی بهتر از قوانین الهی بینجامد. روشن است که گاه قانونی فراتر از توان فردی امی و درس ناخوانده است، لیکن در حیطه دانش دانشمندان قرار دارد و آنها به تنها یی یا با همکاری فکری دیگران قادرند مانند یا بهتر از آن را بیاورند، اما گاه قانون یا مجموعه ای از قوانین به گونه ای است که نه تنها امی بودن بلکه حتی دانشمندترین افراد چه تنها و چه با یاری خواستن از دیگران نیز نمی توانند مانند آن را بیاورند. گونه نخست را نمی توان جدای از معجزه بودن به امی بودن آورنده آن به بحث گذاشت و جایگاهی مستقل به آن اختصاص داد، لیکن تفسیر دوم می تواند یک وجه مستقل به شمار آید و بررسی اعجاز تشریعی مؤید تفسیر دوم است، هر چند برخی نویسنده‌گان برای تقویت آن و رد هر گونه احتمال طرح شبه در ذهن مخاطب به امی بودن آن نیز تمسک کرده اند و در واقع نظریه خویش را با تنزلی تحکیم و تثبیت کرده اند.

بر پایه توضیح فوق، نه اعجاز تشریعی در نگاه غالب دانشمندان و قرآن پژوهان و نه اعجاز معارفی بر امی بودن آورنده استوار نیست، هر چند فرض آن جلوه بیشتری به آن می بخشد.

۲.۱.۲. کارکرد نظریه اعجاز تشریعی

شاید مهم ترین و تنها کارکرد نظریه های اعجاز تشریعی اثبات صداقت پیامبر اکرم(ص) و حقانیت قرآن است؛ یعنی کارکرد اعجاز و معجزه. لیکن آیا می توان برای اعجاز تشریعی کارکردی فراتر از این تصویر کرد که شبه ای را پاسخ گوید و بر اعتراض جایگاه قرآن بیفزاید؟

توضیح اینکه اسلام مدعی است ثابت، ابدی و فراگیر است و همواره تازه، زنده و پویا برقرار خواهد ماند، اما سؤال این است که چگونه قرآن می تواند به نیاز های متغیر انسان در طول تاریخ و در همه مکان ها با آن همه تنوع و تکثر فرهنگی و اجتماعی پاسخ گوید؟ این

پرسش می تواند به شکل های گوناگونی طرح شود. محققان برای اثبات این ادعاهای آیاتی از قرآن تمسک کرده اند. مشکل اصلی در این گونه پاسخ گویی به این پرسش مصادره به مطلوب بودن است، یعنی آنچه مورد سوال است، عین استدلال قرار گرفته است؛ از این رو ضرورت دارد مسئله تبیین شود تا به پاسخی شفاف و واقعی دست یابیم و بتوانیم فرایند پویا و ابدی بودن را ترسیم کنیم.

۲.۱.۳. گستره مخاطبان اعجاز تشریعی

یکی از مبانی نظریه های اعجاز تشریعی اعتقاد مخاطب است. پیش شرط برخی نظریه های اعجاز تشریعی ایمان به خدا و باور به قرآن است.(ر.ک بهجت پور و معرفت، ۱۳۹۰: ۴۵) البته در این خصوص دور پیش نمی آید، زیرا ایمان و اعتقاد به قرآن اسباب گوناگونی دارد و وجوده اعجاز غیر از اعجاز تشریعی امکان پذیر است. از این رو فرض ایمان و اعتقاد به قرآن برای مخاطب نظریه اعجاز تشریعی امکان پذیر است و خدشه ای بر آن نیست. جز اینکه در دامنه مخاطبان یک نظریه دخالت مستقیم دارد و به شدت از معتقدان به آن می کاهد. به تعبیر دیگر نظریه ای که بر پایه ایمان و اعتقاد مخاطب به قرآن شکل می گیرد، نسبت به نظریه ای که ایمان یا عدم ایمان و اعتقاد مخاطب تأثیری در آن ندارد، از مخاطبان محدودتری برخوردار است و به نوعی تعبدی است.

نویسنده گان مقاله «اعجاز تشریعی قرآن»(ر.ک بهجت پور و معرفت، ۱۳۹۰: ۴۵) با تکیه بر ایمان و تعبد مخاطب نسبت به قرآن و امی بودن آورنده و با بیان ویژگی های تشریعات قرآن، کوشیده اند فرمولی منطقی برای اثبات اعجاز تشریعی قرآن ارائه کنند. ویژگی های مورد استدلال چنین است:

۱- نبود تناقض میان قوانین قرآن

۲- سازگاری قوانین قرآن با عقل

۳- سازگاری قوانین آن با فطرت

۴- توافق قوانین قرآن با علم

۵- جامعیت قوانین قرآن به گونه ای که همه ابعاد زندگی انسان را در بر گرفته و در هر زمان و مکانی پاسخ گوی نیازهای بشر هست.

۶- عرضه و نهادینه شدن قوانین آن در مدت بسیار کوتاه، یعنی بیست و سه سال

۷- عرضه آن از زبان شخصی درس ناخواند

۸- عرضه آن در فضایی که زمینه و شرایط لازم برای تدوین چنین قوانینی فراهم نموده.

نکه مهم آنکه، نظریه اعجاز تشریعی مبتنی بر جمع میان این ویژگی هاست.

می توان نظریه اعجاز تشریعی را در قالب قضیه ای منطقی به این شکل بیان نمود:

- تشریعات قرآنی میان ویژگی های مذکور جمع کرده است.

- جمع میان ویژگی های مذکور امری خارق العاده است.

نتیجه آنکه تشریعات قرآنی امری خارق العاده است.(بهجت پور و معرفت، ۱۳۹۰: ۴۵)

در توضیح بیشتر این استدلال آمده است که حد وسط در نظریه اعجاز تشریعی جمع

میان ویژگی هاست نه وجود برخی ویژگی ها؛ بنابراین وجود برخی قوانین که مشابه قوانین

قرآن باشند، خللی به اعجاز تشریعی قرآن وارد نمی کند؛ زیرا هیچ یک از این قوانین میان

همه ویژگی های مذکور به طور کامل جمع نگردیده است»(همان: ۴۶)

نظر نگارنده: پذیرش این نظریه به کسانی اختصاص دارد که به قرآن از راه های دیگر

باور بلکه تبعید دارند، زیرا برخی مقدمات آن خود نیاز به اثبات دارد. هم چنین مقدمات یاد

شده را باید با نگاه استقلالی در نظر گرفت و اعجاز تشریعی بر پایه این دیدگاه که امی

بودن را در مقدمات خود اخذ کرده، نمی تواند در سطح دیگر نظریه ها ظاهر شود.

از نظر نگارنده قرآن کریم مشتمل بر مجموعه ای از آموزه های معرفتی و تشریعی

است که با ویژگی های خاص خود، خارق العاده است و همین مطلب حد وسط در

استدلال را تشکیل می دهد. به عبارت دیگر یک مجموعه ای که مجموعه های خردتر مثل

مجموعه آموزه های فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و... را نیز در بر می گیرد. این آموزه ها

باهم مرتبط اند و یکدیگر را پشتیبانی می کنند و همگی یک هدف را تعقیب می نمایند.

۳- مشخصه های اصلی نظریه جدید

در این رویکرد، اعجاز تشریعی قرآن نه از جهت وضع قوانین برای بشر از سوی یک

فرد امی، بلکه از آن جهت است که آموزه های تشریعی و معارفی قرآن به جهت

مشخصاتی که در ادامه به آنها اشاره می شود، رابطه ای خارق العاده و منحصر به فرد بین

معارف و تشریعات خود برقرار ساخته است و منجر به اعتلای نقش آنها در مانایی و ارتقا به تراز اعجاز شده است. این مشخصات را می‌توان در این موارد جمع بندی کرد:

الف) ترابط و همبستگی: یکی از مهم‌ترین مشخصه‌های رویکرد مختار به اعجاز تشریعی، ترابط و همبستگی شبکه‌ای معارف قرآنی است. توضیح آنکه، با بررسی مفاهیم و آموزه‌های قرآنی روشن می‌شود که قرآن در ابعاد تربیتی، اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و حقوقی ورود کرده و مفاهیمی ارائه کرده است که کاملاً به هم مرتبط و همبسته هستند. به سخن دیگر، در اسلام شاهدیم که الگوهای رفتاری و روابط اقتصادی با توجه به مقاصد سیاسی و اخلاقی تعریف شده‌اند؛ یک رفتار در یک حوزه علاوه بر تحقق هدف همان حوزه، اهداف دیگر در سایر حوزه‌ها را نیز تأمین می‌کند.

بر این اساس به نظر می‌رسد که هرچند دانش بشری برای ارائه هرگونه برنامه‌ای برای بشر، دائماً در حال تکامل و تحول بوده است، لیکن مجموعه آموزه‌های معارفی و تشریعی قرآن برای حیات مادی و معنوی بشر ثابت و بدون تغییر توانسته بهترین کارکرد را از خود نشان دهد. ذکر این نکته خالی از فایده نیست که وقتی قرآن در صدد ارائه یک برنامه برای ابعاد مختلف زندگی بشر است، می‌بایست به سه عنصر جاودانگی، جامعیت و تکامل علم بشر مقيید باشد و همین مسئله اعجاز قرآن را به خوبی در اين بخش هويدا می‌کند؛ چراکه جمع بین اين سه قيد به جمع بین اضداد شباخت دارد، زيرا جاودانگی با تکامل در تعارض است و زمانی يك برنامه می‌تواند جاودانه باید که دستخوش تغيير و تحول واقع نشود. قرآن اين تعارض را به خوبی حل کرده است؛ اين گونه که در برنامه‌های قرآنی چهارچوب‌های کلی عرضه می‌شود که همواره ثابت است و به انسان اذن داده می‌شود که متناسب با توانایی مادی و علمی خود چهارچوب کلی شريعت را در برنامه‌های خود اجرا کند. برای مثال شريعت چهارچوبی کلی با قوانیني جاودانه و کلی وضع کرده است و بشر متناسب با نيازهای خود آن را به عنوان چهارچوب برنامه کلی خود به کار می‌گيرد. قوانين کلی اي مثل خدامحور بودن به جاي انسان محور بودن در نظر يه های اقتصادي و لزوم توزيع عادلانه ثروت و امکانات و فرصت ها، حرکت احتکار و رانت خواری و ويژه خواری، حرمت تسلط ييگانه بر اقتصاد مسلمانان، حرمت اسراف و لزوم دوری از تجمل

گرایی، اصل فقرزادی، حرمت برخی مشاغل و فعالیت‌ها مثل تولید سلاح‌های کشتار جمعی و جز این‌ها، امنیت اقتصادی و محترم بودن مالکیت‌های خصوصی و عمومی و دولتی و.... این قوانین کلی که همچون قوانین اساسی یک کشور عمل می‌کنند، در حکم چهارچوبی هستند که در همه زمان‌ها، مکان‌ها برقرار بوده و تکامل علمی بشر در آن‌ها تغییری به وجود نمی‌آورد و در عین حال تأثیر بسیار وسیعی در برنامه‌های اجرایی انسان‌ها در همه زمان‌ها بر جای می‌گذارد.

ب) فraigیری: نکته دیگری که در معرفی این مجموعه آموزه‌های قرآنی به عنوان وجه اعجاز تشریعی و معارفی قران می‌توان ذکر کرد، وجه فraigیر بودن آموزه‌های قرآنی است. این مفاهیم قرآنی بدون اینکه در هر مسئله خرد و کلان بشری به صورت مستقیم ورود کند، فraigیر است و همه ابعاد زندگی انسان را در بر می‌گیرد. به تعبیر دیگر این مجموعه بدون اینکه فکر بشر را محدود کند، در تصمیمات او جاری است و سطح تأثیرگذاری وسیعی را به خود اختصاص داده است. در مثال بالا شاهد آئیم که قرآن کریم بدون اینکه برنامه‌ای کاربردی در حوزه اقتصاد ارائه کرده باشد، در همه شریان‌های اقتصادی اثر گذاشته است و با همین قیاس می‌توان ادعا کرد که هیچ برنامه‌ای را در نظام‌های مختلف تربیتی، اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و... نمی‌توان تصور کرد که به شدت متأثر از قوانین کلی الهی نباشد. دامنه این قوانین کلی گاه آنچنان وسیع است که برنامه‌های بشری را کاملاً دستخوش تغییر می‌کند که نمونه آن را می‌توان در بانک داری اسلامی بدون ربا و بانک داری بر پایه ربا مشاهده کرد. (ر.ک موسویان، ۱۳۹۱: ۴۳ و موسویان، ۱۳۸۵: ۹۶)

ج) پشتیبانی: ویژگی دیگری که در این وجه اعجاز از قرآن قابل بررسی است، پشتیبانی سازنده نظام‌های فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و... با یکدیگر است.. توضیح این مفهوم آنکه، اگر قرآن و به تبع آن شریعت اسلامی بخواهد جاودانه باشد، ناگزیر است نیازهای حال و آینده انسان‌ها را مورد توجه قرار دهد و این، کمال و جامعیت را اقتضاء می‌کند. البته در این خصوص باید به این نکته مهم توجه شود که مصادیق نیازهای بشر بسیار گوناگون است و اساساً بخشی از نیازها با گذر زمان نو به نو می‌شود و راهکارهایی

جدید می طلبد؛ بنابراین جامعیت شریعت باید به گونه ای باشد که ضمن برآوردن نیاز های به جای بشر در همه دوران ها، ثبات خویش را حفظ کند، در نتیجه لازم است از ابزارها و سازمان هایی ویژه بهره گیرد. نظام تشریعی و معارفی قرآن که قدمتی هزار و چهارصد ساله دارد، توانسته است میان همه عناصری که به نحوی در ابعاد مختلف زندگی انسان دخیل اند، رابطه متناسب و تنگاتنگ ایجاد کند و همه را در راستای اهداف خود به کار گیرد و از پشتیانی آنها برای موفقیت ساحات دیگر برخوردار شود. برای مثال تقویت اقتصادی جامعه در سطح کلان، زمینه تعالی اخلاقی آن جامعه را فراهم می آورد و در مقابل بی اخلاقی و ضعف ایمان، بی عدالتی اقتصادی را سبب می شود یا رعایت نکردن اصول اسلام در سیاست خارجی - مانند عدم تسلط کفار بر مسلمانان می تواند مسیر تهاجم فرهنگی را سبب شده و آسیب های جبران ناپذیری در ساحت فرهنگی جامعه بر جای گذارد و در مقابل ضعف ایمان و اخلاق موجب تضعیف مقاومت مردم در برابر فشارهای اقتصادی، سیاسی و فرهنگی بیگانگان می شود و در نتیجه، در این وجهه اعجاز ابعاد تأثیرگذار همزمان و متناسب مورد توجه قرار گرفته است

در این رویکرد به اعجاز تشریعی و با توجه به مباحث مطرح شده، فهم تازه ای از جامعیت و جاودانگی قرآن نیز نمودار می شود که به تقویت این رویکرد، کمک شایانی می کند.

نتیجه‌گیری

با تبیین و بررسی دیدگاه‌های متدالوی که درباره اعجاز تشریعی قرآن تاکنون مطرح بوده است، دریافتیم که اولاً بیان مهم ترین وجه اعجاز قرآن به امی بودن پیامبر باعث فروکاهیدن تراز اعجاز قرآن شده و ثانیاً برخی مقدماتی که برای اثبات اعجاز تشریعی به کار گرفته شده اند، ملزم به اعتقاد و ایمان به قرآن است و مشمول همگان نمی‌شود. هم چنین در این رویکرد، سؤالات و اشکالاتی مطرح است که بدون پاسخ رها شده اند. لذا این مقاله تصمیم به تبیین و ترسیم نگاهی نو به اعجار تشریعی قرآن گرفت که اعجاز و نوآوری‌های قرآن در حوزه‌های مختلف علوم انسانی و الهی، افزون بر صدق ادعای پیامبر(ص) و الهی بودن قرآن، در ایجاد یک شبکه معرفتی و تشریعی که متناسب با همه اعضار و قرون باشد نیز به خوبی قابل تصور است؛ تعامل و ترابط آموزه‌ها و مفاهیم قرآنی با یگدیگر مجموعه‌ای را ترسیم کرده که جاودانگی و فraigیری از شاخصه‌های آن به شمار می‌رود. مجموعه‌ای فرابشری و پویا که بر تمامی ابعاد زندگی انسان تأثیر می‌گذارد و بدون محدود کردن رشد و تعالی او، به سرمزنل مقصود راهنمایی اش می‌دارد.

این مجموعه معارفی دارای مشخصاتی است که می‌توان در موارد زیر خلاصه کرد:
یک آنکه، در الگویی پیوسته و در هم تنیده بر اثبات نوآوری‌های قرآن استوار است.
دو آنکه، پویا است و با گذر زمان نو به نو می‌شود.

سه آنکه، برنامه کلی ارائه می‌دهد و بر تمام ابعاد زندگی بشر تأثیر می‌گذارد و در همه جا حضور دارد.

چهار آنکه، مخصوص مخاطبان خاصی نیست و عموم مخاطبان اعم از مؤمن و غیر مؤمن را شامل می‌شود. لذا فraigir و جامع است.

پنج آنکه، این مجموعه معارفی و تشریعی با رشد و تعالی دانش بشر در تعارض نبوده و آن را در خود تعریف و پشتیانی می‌کند.

فهرست منابع

قرآن کریم

۱. ابن فارس، بوالحسن احمد(۱۳۸۷)، ترتیب مقاییس اللげ، به کوشش سعیدرضا اعلی، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه، قم.
۲. بهجت پور، عبدالکریم و حامد معرفت(۱۳۹۰)، اعجاز تشریعی قرآن، قرآن و علم، ش ۸
۳. جاوید، محمدجواد(۱۳۹۰)، قانون و قانون گذاری در آراء اندیشمندان شیعه، ج ۱، دانشگاه امام صادق، تهران.
۴. جمعی از نویسندها(۱۳۸۲)، دائرة المعارف قران کریم، ج ۳، بوستان کتاب، قم.
۵. جوادی آملی، عبدالله(۱۳۷۱)، شریعت در آینه معرفت، ج ۱، مرکز نشر فرهنگی رجاء، تهران.
۶. طباطبایی، سیدمحمد حسین(۱۳۷۲) المیزان فی تفسیر القرآن، تحقیق احمد قیصر عاملی، دار احیاء التراث العربي، بیروت.
۷. مصباح یزدی، محمد تقی(۱۳۹۱)، معارف قرآن، ج ۱، مؤسسه آموزشی پژوهشی امام خمینی، قم.
۸. معرفت، محمدهدایی(۱۴۱۱)، التمهید فی علوم القرآن، ج ۱، موسسه نشر اسلامی، قم.
- ۹.....(۱۳۷۸)، علوم قرآنی، ج ۱، موسسه نشر اسلامی، قم.
۱۰. ویل دورانت و آریل دورانت(۱۳۷۸)، تاریخ تمدن، ترجمه احمد بطحانی و دیگران، ج ۶، انتشارات علمی فرهنگی، تهران.
۱۱. یوسفی، احمدعلی(۱۳۸۷)، نظام اقتصاد علوی، با همکاری سعید فراهانی، ج ۱، انتشارات پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی، تهران.